

عنوان مقاله:

طراحی محلات سنتی شهری TND رهیافتی به سوی بازتوسعه شهری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علیرضا نوفل - عضو هیئت علمی دانشگاه شیخ بهایی اصفهان

پارین کلبادی - مدرس دانشگاه تهران میدان قدس خ دربند بالاتر از ظهیرالدوله ساختمان نوژان

خلاصه مقاله:

انجمن نوشهرگرایی در قالب یکی از مطرح ترین دیدگاه های شهرسازی در سطح جهان است که شکل گیری آن از اوایل دهه 1970 و ابتدای دهه 1980 شروع شده و در دهه 1990 رشد سریعی داشته است که به مسائلی از قبیل پراکنش نامنظم نابودی محیط زیست ازدست رفتن زمین های کشاورزی فرسایش میراث مصنوع و کاهش سرمایه گذاری در بخش مرکزی و.. توجه دارد راهکارهای این مشکلات مستلزم برنامه ریزی منسجم و یکپارچه است میدانیم که راه حل های کالبدی به خودی خود موثر واقع نمی شود بلکه باید راه حلهایی برای مسائل و مشکلات اجتماعی اقتصادی زیست محیطی در یک چارچوب منسجم کالبدی مطرح شود تا به نتیجه مطلوب برسد از مهمترین موضوعاتی که در نوشهرگرایی مورد توجه قرار میگیرد تاکید بر اصول بنیادین طراحی شهری در مقیاس محله و سازگار یو هم سویی منحصر به فرد بایر امون است که از طریق راهکار طراحی محله ای سنتی میتوان به این مهم دست پیدا کرد و باعث توسعه دروزان زای محله ای و تقویت محلات شهری شد در مقاله حاضر ابتدا تاریخچه و سیر تحول جنبش نوشهرگرایی به اجمال مورد بررسی قرار گرفته است اصول و معیارهای آن مطرح شده و از طریق معرفی راهکار طراحی محله ای سنتی با اصول و قواعد آن میتوان به چارچوبی کلی برای جلوگیری از گسترش بی رويه شهرها و تقویت ساختارهای سنتی محلات برای باززنده سازی و احیا مجدد آن ها رسید این امر باتوجه به غنای شهرسازی سنتی ایران و بافت های ارزشمند شهرها دارای بستری مناسب جهت اجرای طرح های جدید است

کلمات کلیدی:

نوشهرگرایی ، طراحی محله ای سنتی ، کاربری مختلط ، حمل و نقل عمومی ، محورهای پیاده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273812>

